

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 Уз 1/2026
19.02.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића и Марије Терзић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душко Ковачевић, адвокат из ..., против туженог Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање са седштем у Београду, Филијала ..., чији је пуномоћник Владимир Николић, адвокат из ..., ради поништаја анекса уговора о раду, одлучујући о ревизији туженог изјављене против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 Уз 6/25 од 22.10.2025. године, у седници одржаној 19.02.2026. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 Уз 6/25 од 22.10.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици П1 Уз 1/25 од 26.06.2025. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев и поништен као незаконит анекс уговора о раду број ... од 16.11.2023. године, уговор о раду број ... од 26.10.2011. године. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 141.750,00 динара са законском затезном каматом од дана наступања услова за извршење пресуде, па до коначне исплате, у року од 8 дана.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 Уз 6/25 од 22.10.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба туженог, а пресуда Основног суда у Суботици П1 Уз 1/25 од 26.06.2025. године, потврђена. Ставом другим изреке, жалба тужиоца против решења о трошковима поступка садржаног у наведеног првостепеној пресуди је делимично усвојена, а делимично одбијена и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка (пored првостепеном одлуком досуђеног износа од 141.750,00 динара) у износу од још 191.250,00 динара са затезном каматом од извршности пресуде до исплате, у року од 8 дана од пријема преписа пресуде. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 25.500,00 динара у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде.

Против правноснажне другостепене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и са позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Имајући у виду чињеницу да се тражи поништај анекса уговора о раду обзиром да је према члану 23. став 3. Законом о заштити узбуњивача предвиђено је да је ревизија у тим поступцима увек допуштена, то није било потребе да се о истој одлучује као посебној ревизији.

Испитујући побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ... 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју Врховни суд пази по службеној дужности, нити је учињена нека друга битна повреда поступка.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је запослен код тужене на неодређено време од 11.09.2006. године. Након закључења анекса уговора о раду од 10.12.2013. године па до закључења анекса уговора о раду од 05.06.2023. године тужилац је у филијали туженог у ... обављао послове радног места „начелник у одељењу за ... у Филијали ...“. Према анексу уговора о раду од 13.06.2014. године тужиоцу је за обрачун плате на наведено радно место одређен коефицијент од 27,71. Између тужиоца и ББ која је била директор фонда пореметили су се односи након доласка ВВ на место помоћника директора, па је ББ у августу месецу 2022. године тражила сагласност од Дирекције ПИО Фонда у Београду да тужиоца премести на друго радно место, а која сагласност је добијена 08.12.2022. године. Тужилац се 28.01.2022. године, 04.08.2022. године, 09.08.2022. године, 11.08.2022. године, 24.08.2022. године обраћао заменику генералног директора туженог (ГГ), писаним путем, указујући између осталог да постоји сумња да ББ и ВВ су извршиле кривично дело трговина утицајем, ненаменског трошења буџетских средстава и противправног присвајања државне имовине, као и да је против ББ и ВВ, ДД и ЂЂ поднео кривичну пријаву због основане сумње да су извршили кривично дело трговине утицајем у саизвршилаштву. Тужилац се обраћао четири пута председнику Републике Србије у периоду од 15.02.2022. године до 12.10.2022. године, али су сви дописи прослеђени туженом. Након одласка ББ у пензију за директора је постављена ВВ. Тужиоцу је 05.06.2023. године уручена понуда за закључење анекса број 9 уговора о раду на радно место службеник за ... у првом степену. Коефицијент за обрачун плате износио је 20,92 %. Ради поништаја назначеног анекса тужилац је поднео тужбу суду и тражио одређивање привремене мере која је у поступку за заштиту узбуњивача. Виши суд у Суботици је делимично усвојио захтев тужиоца и решењем од 26.10.2023. године одредио привремену меру којом је одложио дејство анекса уговора о раду од 05.06.2023. године до правноснажног окончања радног спора за поништај тог анекса уговора о раду. Решењем о привременој мери одложено је дејство анекса уговора о раду до правноснажног окончања радног спора за поништај анекса. Истим решењем је одбијен захтев да тужилац буде враћен на радно место начелника за ..., јер то не спада у судску надлежност. Након тога, тужилац је са туженим 25.11.2023. године закључио анекс уговора о раду број ... датиран 16.11.2023. године за обављање послова радног

места помоћник директора филијале у Филијали ... . Назначено радно место није стално радно места у систематизацији тужене. Тужилац је након тога поднео предлог за одређивање привремене мере. Предлог је усвојен и привременом мером је одложено дејство наведеног анекса уговора о раду од 16.11.2023. године до правноснажног окончања радног спора за поништај тог анекса уговора о раду, након чега је тужилац враћен на радно место начелника за ... . Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 Уз 3/25 од 10.04.2025. године поништен је као незаконит анекс број 9 од 05.06.2023. године.

При овако утврђеном чињеничном стању, првостепени суд је закључио да је тужбени захтев тужиоца основан. Тужилац је извршио спољашње узбуњивање сагласно одредби члана 12. став 3. Закона о заштити узбуњивача.

Тужени је преко заменика генералног директора дао сагласност да се тужилац распореди на друго радно место. Тужилац се обраћао дописима заменику директора да му се пружи заштита, али то није учињено, већ је дата сагласност за његов премештај на друго радно место са нижом платом. До премештаја је дошло након што је тужилац већ извршио унутрашње и спољно узбуњивање услед чега је утврђено да анекс уговора о раду од 05.06.2003. године представља штетну радњу из члана 2. тачка 7. Закона о заштити узбуњивача. Значи тужени је поступао супротно забрани из члана 21. став 1. тачка 12. истог закона. Иако је назначена пресуда постала правноснажна, тужилац није враћен на радно место начелника за ... за које радно место је већ имао раније закључен уговор о раду, већ му је понуђен премештај на друго радно место.

Стога је закључено да анекс уговора о раду од 16.11.2023. године није заснован на законским разлозима. Тужиоцу није усвојен предлог дат у привременој мери да га распореди на место начелника за ... . Међутим, не значи да тужени није био у обавези да омогући тужиоцу да обавља послове тог радног места. Привременом мером је одложено дејство анекса 05.06.2023. године. Тужилац је имао важећи уговор о раду за радно место начелника за ..., па је тужени могао да тужиоца премести на друго радно место само из разлога прописаних одредбама члана 171. Закона о раду и члана 58. Колективног уговора тужених – дакле из објективних разлога који се односе на потребе процеса и организације рада, а који разлози су у конкретном случају изостали. Тужени је био у обавези да наведе разлоге због којих је тужиоцу понудио закључење анекса за радно место помоћника директора, што је пропустио да учини. Како је анекс од 16.11.2023. године понуђен супротно наведеним законским одредбама и одредбама општег акта туженог, то је из тих разлога исти и незаконит.

Другостепени суд је у свему прихватио правну аргументацију првостепеног суда и потврдио првостепену пресуду.

По оцени Врховног суда, на правилно утврђено чињенично стање, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Тужилац је извршио чин узбуњивања сходно Закону о заштити узбуњивача („Службени гласник РС“, бр.128/2014). Тужиоцу није пружена заштита због узбуњивања, већ је тужени дао сагласност да се тужилац премести на друго радно место са нижом платом. До премештаја је дошло након што је тужилац већ извршио

унутрашње и спољно узбуњивање. Утврђено је да анекс уговора о раду од 05.06.2023. године представља штетну радњу из члана 2. тачка 2. Закона о заштити узбуњивача, што значи да је тужени поступио супротно забрани из члана 21. став 1. тачка 12. истог закона, а који прописује да послодавац не сме чињењем или нечињењем да стави узбуњивача у неповољни положај у вези са узбуњивањем, а нарочито ако се његов положај односи на (1. запошљавање).

Према члану 171. став 1. Закона о раду прописано је да послодавац може запосленом да понуди измену уговорних услова о раду (у даљем тексту: анекс уговора): 1. ради премештаја на други одговарајући посао због потребе процеса и организације рада. То право послодавца прописано је чланом 58. Колективног уговора о раду. Међутим, мора да постоје објективни разлози који се односе на потребе процеса организације рада, а који разлози су у конкретном случају изостали јер нису наведени у понуди нити анексу уговора о раду.

Стога је правилно закључено да је тужбени захтев тужиоца основан.

Садржина одредби из уговора није указивала на околност да би важеће тог анекса било ограничено на период важења привремене мере. Привременом мером је само одложена примена анекса од 16.11.2023. године.

Наводима и ревизије не доводи се у питање правилност побијане одлуке. Наводи да је место начелника за ... у тренутку доношења предметне привремене мере већ било попуњено, те да је једина могућност постојала да се тужиоцу понуди анекс од 16.11.2023. године по коме је распоређен на послове радног места „помоћник директора Филијале у ...“, нису од значаја као околност која се може испитивати у овом поступку.

Имајући у виду напред изнето, на основу члана 414. Закона о парничном поступку одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић